ΕΚΘΕΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠ' ΑΚΡΟΑΤΗΡΙΟΥ ΣΥΖΗΤΗΣΗ
στην υπόθεση 32/86 *

I — Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

1. Με έγγραφο της 11ης Οκτωβρίου 1983, η Επιτροπή κοινοποίησε στην προσφεύγουσα, την ιταλική επιχείρηση σιδήρου και χάλυβα SISMA SpA — Società industrie siderurgiche meccaniche e affini SpA, στο Μιλάνο, τις ποσοστώσεις παραγωγής και τα τμήματα αυτών των ποσοστώσεων που μπορούσαν να διατεθούν στην κοινή αγορά για το τέταρτο τρίμηνο 1983.

Κατόπιν αιτήσεως της προσφεύγουσας της 15ης Σεπτεμβρίου 1983, η Επιτροπή, με έγγραφο της 29ης Δεκεμβρίου 1983, που περιήλθε στην προσφεύγουσα στις 9 Ιανουαρίου 1984, αφού διαπίστωσε ιδίως ότι η προσφεύγουσα είχε πετύχει « εξαιρετικές παραγγελίες που αφορούσαν εξαγωγή προς τη Ρωσία ειδικών προϊόντων θεωρούμενων ότι παρουσιάζουν βέβαιο ενδιαφέρον για την Κοινότητα » ότι « το σύνολο των εν λόγω παραγγελιών, που αφορούσαν τα προϊόντα της κατηγορίας VI (υπερέβαινε) κατά 10 % και πλέον το τμήμα των ποσοστώσεων που (η προσφεύγουσα δεν είχε) το δικαίωμα να διαθέσει εντός της κοινής αγοράς » και ότι αυτές οι παραγγελίες, « που επιτεύχθηκαν υπό όρους οι οποίοι αντιστοιχούσαν στις επίσημες τιμές της διεθνούς αγοράς του χάλυβα (ήταν) ανώτερες του συνήθους όγκου (των εξαγωγών της προσφεύγουσας) προς τη Ρωσία κατά τα τελευταία τρία έτη », χορήγησε στην προσφεύγουσα συμπληρωματική ποσόστωση παραγωγής για το τέταρτο τρίμηνο 1983, για την κατηγορία VI, 1 491 τόνων. Σχετικώς, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η προσφεύγουσα συγκέντρωνε « όλες τις προϋποθέσεις που προβλέπει το άρθρο 14Γ της αποφάσεως 2177/83 » της Επιτροπής, της 28ης Ιουλίου 1983, για παράταση του συστήματος επιτήρησης και ποσοστώσεων παραγωγής για ορισμένα προϊόντα των επιχειρήσεων της βιομηχανίας σιδήρου και χάλυβα (ΕΕ L 208, σ. 1), διάταξη που προβλέπει ιδίως ότι:

« 1) Η Επιτροπή μπορεί να χορηγεί πρόσθετες ποσοστώσεις στις επιχειρήσεις:

...

— που έχουν δεχθεί παραγγελίες προς τρίτες χώρες οι οποίες υπερβαίνουν κατά ποσοστό μεγαλύτερο του 10 % το τμήμα της ποσόστωσης που η επιχείρηση δεν έχει δικαίωμα να διαθέσει στην κοινή αγορά,

— που υποβάλλουν σχετική αίτηση συνοδευόμενη από δικαιολογητικά έγγραφα μέσα στις πρώτες έξι εβδομάδες του τριμήνου κατά το οποίο θα πραγματοποιηθεί η εξαγωγή,

...

2) Εφόσον η Επιτροπή διαπιστώσει ότι οι παραγγελίες αυτές είναι προς το συμφέρον της Κοινότητας θα καθορίσει, για τις επιχειρήσεις αυτές, πρόσθετες ποσοστώσεις που αντιστοιχούν στην ποσότητα που υπερβαίνει το κατώτατο όριο που αναφέρεται στην παράγραφο 1, πρώτη περίπτωση.

... ».

2. Με επιστολή της 10ης Φεβρουαρίου 1984, η προσφεύγουσα ζήτησε από την Επιτροπή να της χορηγήσει συμπληρωματικές ποσοστώσεις που να μεταφερθούν στο πρώτο τρίμηνο 1984, δυνάμει του άρθρου 14Γ της γενικής αποφάσεως 234/84 της Επιτροπής, της 31ης Ιανουαρίου 1984 (ΕΕ L 29, σ. 1), για παράταση του συστήματος επιτήρησης και ποσοστώσεων παραγωγής για ορισμένα προϊόντα των επιχειρήσεων της βιομηχανίας σιδήρου και χάλυβα, διάταξη της οποίας η διατύπωση είναι παρόμοια με την προαναφερθείσα διάταξη του άρθρου 14Γ της γενικής αποφάσεως 2177/83. Η προσφεύγουσα αιτιολόγησε το αίτημά της με το γεγονός ότι είχε επιτύχει παραγγελίες

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

4 452 τόνων χονδροσυρμάτων της κατηγορίας VI προοριζόμενων για τη Σοβιετική Ένωση, παραδοτέων το πρώτο τρίμηνο 1984, ήτοι ποσότητας υπερβαίνουσας κατά ποσοστό μεγαλύτερο του 10 % το τμήμα της ποσόστωσης που η προσφεύγουσα δεν είχε δικαίωμα να διαθέσει στην κοινή αγορά.

3. Με έγγραφο της 14ης Φεβρουαρίου 1984 η Επιτροπή κοινοποίησε στην προσφεύγουσα τις ποσοστώσεις παραγωγής και τα τμήματα αυτών των παραγωγών που μπορούσαν να διατεθούν στην κοινή αγορά για το πρώτο τρίμηνο 1984. Είναι δεδομένο ότι η Επιτροπή, μ' αυτή την απόφαση, δεν είχε λάβει υπόψη το αίτημα που διατύπωσε η προσφεύγουσα με την επιστολή της της 10ης Φεβρουαρίου 1984 που προαναφέρθηκε.

4. Περαιτέρω, με επιστολή της 19ης Μαρτίου 1984, η προσφεύγουσα πληροφόρησε την Επιτροπή ότι « για να ελαφρύνει την πίεση των πωλήσεων στην κοινοτική αγορά » είχε « πετύχει παραγγελία προοριζόμενη για τη σοβιετική αγορά, με παράδοση στις 15 Απριλίου 1984 », που αφορούσε 1 428 τόνους πρότυπων ελασμάτων παραγομένων δι' ελάσεως εν θερμώ που είχαν « όλα τα χαρακτηριστικά που απαιτούνται για να θεωρηθούν ως ειδικά πρότυπα ελάσματα ». Κατά την προσφεύγουσα, αυτά τα ειδικά πρότυπα ελάσματα δεν κατασκευάζονταν από κανένα άλλο κοινοτικό παραγωγό και επομένως « δεν μπορούσαν να δημιουργήσουν καμία διατάραξη οποιασδήποτε φύσεως στην κοινοτική αγορά σιδήρου και χάλυβα ». Κατά συνέπεια, κατά την άποψη της προσφεύγουσας, αυτά τα πρότυπα ελάσματα δεν έπρεπε να υπάγονται στο σύστημα των ποσοστώσεων παραγωγής που προβλέπει η προαναφερθείσα απόφαση 234/84, και, ως τοιαύτα έπρεπε « να απαλλαγούν από κάθε κοινοτική υποχρέωση εφόσον προορίζονταν για τρίτη χώρα ».

5. Με έγγραφο της 17ης Απριλίου 1984, η Επιτροπή απάντησε στο αίτημα της προσφεύγουσας της 10ης Φεβρουαρίου 1984 χωρίς να λάβει υπόψη την επιστολή της 19ης Μαρτίου 1984. Η Επιτροπή διαπίστωσε, ιδίως, ότι η προσφεύγουσα συγκέντρωνε « όλες τις προϋποθέσεις του άρθρου 14Γ της αποφάσεως 2177/83 », ότι η προσφεύγουσα είχε πετύχει « εξαιρετικές παραγγελίες για εξαγωγή με προορισμό τη Ρωσία ειδικών προϊόντων, τα οποία (παρουσίαζαν) σχετικό ενδιαφέρον για την Κοινότητα », ότι το σύνολο των σχετικών με προϊόντα της κατηγορίας VI παραγγελιών υπερέβαινε κατά ποσοστό μεγαλύτερο του 10 % το τμήμα της ποσοστώσεως που η προσφεύγουσα δεν είχε το δικαίωμα να διαθέσει στην κοινή αγορά. Κατ' εφαρμογή του άρθρου 14Γ της γενικής αποφάσεως 234/84, η Επιτροπή χορηγούσε, επομένως, στην προσφεύγουσα πρόσθετη ποσόστωση παραγωγής για την κατηγορία VI 610 τόνων, για το πρώτο τρίμηνο 1984.

6. Επιπλέον, με έγγραφο της 22ας Μαΐου 1984, η Επιτροπή απάντησε στην επιστολή της προσφεύγουσας της 19ης Μαρτίου 1984. Σ' αυτό το έγγραφο η Επιτροπή πληροφόρησε την προσφεύγουσα ότι δεδομένων των προς εξαγωγή ποσοτήτων, το άρθρο 14Γ της γενικής αποφάσεως 234/84 δεν μπορούσε να εφαρμοστεί στην προκειμένη περίπτωση. Εξάλλου, όσον αφορά τα χαρακτηριστικά και την ειδική χρήση των εν λόγω προϊόντων « ακόμα και τα ειδικά προϊόντα που κατασκευάζονται από πολύ μικρό αριθμό επιχειρήσεων, για πολύ ειδικές χρήσεις, υπάγονται στο σύστημα των ποσοστώσεων· αυτό είναι τόσο αληθές ώστε (το άρθρο 10, παράγραφος 2, της αποφάσεως 234/84) προβλέπει τη χορήγηση προσθέτων ποσοστώσεων στις επιχειρήσεις » των οποίων τα ειδικά προϊόντα αντιπροσωπεύουν σε τόνους το 50 % τουλάχιστον της παραγωγής τους στην εν λόγω κατηγορία ή στις εν λόγω κατηγορίες. Κατά συνέπεια, κατά την άποψη της Επιτροπής, οι ποσότητες των ειδικών προτύπων ελασμάτων έπρεπε να αποτελέσουν αντικείμενο των προς την Επιτροπή δηλώσεων που προβλέπονται στο πλαίσιο του συστήματος των ποσοστώσεων.

7. Με έγγραφο της 14ης Αυγούστου 1984, η Επιτροπή προσήψε στην προσφεύγουσα υπερβάσεις των ποσοστώσεων παραγωγής του τέταρτου τριμήνου 1983 για τις κατηγορίες IV και VI, αντιστοίχως κατά 660 τόνους και 462 τόνους. Προκύπτουν ιδίως από το εν λόγω έγγραφο τα εξής:

« Με έγγραφο της 11ης Οκτωβρίου 1984, η Επιτροπή ... σας κοινοποίησε την απόφαση με την οποία καθόρισε... τις ποσοστώσεις παραγωγής σας για το τέταρτο τρίμηνο 1983 και τα

τμήματα των εν λόγω ποσοστώσεων που μπορούσαν να διατεθούν στην κοινή αγορά.

Καθόρισε ειδικότερα... αντιστοίχως σε 4 277 τόνους και 25 692 τόνους τις ποσοστώσεις παραγωγής για τις κατηγορίες IV και VI.

Περαιτέρω, με απόφαση που σας κοινοποιήθηκε στις 29 Δεκεμβρίου 1983 αύξησε κατά 1 491 τόνους την ποσόστωση παραγωγής σας για την κατηγορία VI.

Αφετέρου, σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 4, της αποφάσεως 2177/83 ΕΚΑΧ, εκχωρήσατε 2 500 τόνους από την ποσόστωση παραγωγής σας από την κατηγορία IV.

Εξάλλου, δυνάμει του άρθρου 11, παράγραφος 3, στοιχείο α), της εν λόγω αποφάσεως, είχατε το δικαίωμα να μεταφέρετε από το τρίτο τρίμηνο 1983 αντιστοίχως 185 και 1 328 τόνους των ποσοστώσεων παραγωγής που χορηγήθηκαν για τις κατηγορίες IV και VI.

Το τέταρτο τρίμηνο 1983, διαθέτατε κατά συνέπεια... για τις κατηγορίες IV και VI ποσοστώσεις παραγωγής ανερχόμενες αντιστοίχως σε 1 962 και 28 511 τόνους.

Όπως προκύπτει από τις δηλώσεις σας προς την Επιτροπή ... κατά τη διάρκεια αυτού του τριμήνου... πραγματοποιήσατε, για τις κατηγορίες IV και VI παραγωγή καθαρά ανερχόμενη αντιστοίχως σε 2 681 και 29 381 τόνους.

Λαμβανομένης υπόψη της ανοχής υπερβάσεως που προβλέπει το άρθρο 11, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2177/83/ΕΚΑΧ, προκύπτει, επομένως, ότι υπερέβητε... αντιστοίχως κατά 660 και 462 τόνους τις ποσοστώσεις παραγωγής που σας είχαν χορηγηθεί για τις κατηγορίες IV και VI. »

Η προσφεύγουσα διατύπωσε τις παρατηρήσεις της όσον αφορά τις εν λόγω υπερβάσεις με την επιστολή της της 18ης Σεπτεμβρίου 1984 και κατά την ακρόαση που έλαβε χώρα στις 14 Δεκεμβρίου 1984.

8. Εν τω μεταξύ, με έγγραφο της 27ης Νοεμβρίου 1984, η Επιτροπή ανακοίνωσε στην προσφεύγουσα ότι, παρόλον ότι έλαβε υπόψη την πρόσθετη ποσόστωση των 610 τόνων της κατηγορίας VI, διαπίστωσε υπερβάσεις των ποσοστώσεων παραγωγής του πρώτου τριμήνου 1984 για τις κατηγορίες IV και VI αντιστοίχως κατά 51 και 3 375 τόνους.

Σχετικώς, η προσφεύγουσα διατύπωσε τις παρατηρήσεις της στην επιστολή της της 2ας Φεβρουαρίου 1985 και τις ανέπτυξε κατά την ακρόαση της 26ης Απριλίου 1985.

9. Με απόφαση της 18ης Ιουνίου 1985, η Επιτροπή επέβαλε στην προσφεύγουσα πρόστιμο 27 850 ECU, λόγω υπερβάσεως κατά 652 τόνους της ποσοστώσεως παραγωγής για την κατηγορία IV και κατά 462 τόνους της ποσοστώσεως παραγωγής για την κατηγορία VI το τέταρτο τρίμηνο 1983.

10. Τέλος, με έγγραφο της 27ης Δεκεμβρίου 1985, που περιήλθε στην προσφεύγουσα στις 8 Ιανουαρίου 1986, η Επιτροπή διαβίβασε αντίγραφο της αποφάσεως « που η Επιτροπή έλαβε στις 20 Δεκεμβρίου 1985 » που επιβάλλει στην προσφεύγουσα πρόστιμο 85 650 ECU για υπέρβαση κατά 51 τόνους της ποσόστωσης παραγωγής για την κατηγορία IV και κατά 3 375 τόνους της ποσόστωσης παραγωγής για την κατηγορία VI το πρώτο τρίμηνο 1984.

Σύμφωνα με αυτό το αντίγραφο, η απόφαση της Επιτροπής ελήφθη στις 27 Δεκεμβρίου 1985 (και, επομένως, όχι όπως αναφέρεται στο διαβιβαστικό έγγραφο της Επιτροπής, στις 20 Δεκεμβρίου 1985) και έχοντας υπόψη την απόφαση 234/84 « της οποίας η τελευταία τροποποίηση έγινε με την απόφαση της Επιτροπής 2760/85 », της 30ής Σεπτεμβρίου 1985 (ΕΕ L 260, σ. 7) που τέθηκε σε ισχύ στις 8 Οκτωβρίου 1985 και η οποία προβλέπει ότι η Επιτροπή υπό ορισμένες προϋποθέσεις μπορεί να χορηγήσει αύξηση πρόσθετης ποσοστώσεως σε επιχείρηση η οποία είναι η μοναδική επιχεί-

ρηση σιδήρου και χάλυβα στη χώρα όπου βρίσκεται. Τέλος, προκύπτει από τις αιτιολογικές σκέψεις της αποφάσεως, ιδίως:

« — ότι (η προσφεύγουσα) επικαλέστηκε το δικαίωμα αυτής, κατά το άρθρο 11, παράγραφος 3, στοιχείο δ), της αποφάσεως 234/84, να μεταφέρει στο πρώτο τρίμηνο 1984 τους τόνους των ποσοστώσεων παραγωγής που δεν χρησιμοποίησε το τέταρτο τρίμηνο 1983 για τις κατηγορίες IV και VI προϊόντων...·

— ότι (η προσφεύγουσα) προέβαλε το γεγονός ότι η χορήγηση, κατά το άρθρο 14Γ της προαναφερθείσας απόφασης, 1 491 τόνων πρόσθετης ποσοστώσεως παραγωγής στην κατηγορία VI δεν της ανακοινώθηκε από την Επιτροπή παρά με έγγραφο της 29ης Δεκεμβρίου 1983 και, κατά συνέπεια, δεν μπορούσε να χρησιμοποιηθεί κατά τη διάρκεια του τετάρτου τριμήνου 1983· ότι, κατά συνέπεια, (η προσφεύγουσα) υπολόγισε αυτούς τους τόνους στη σχετική ποσόστωση του πρώτου τριμήνου 1984·

— ότι (η προσφεύγουσα) αντέταξε το γεγονός ότι τμήμα της παραγωγής της προοριζόμενο να διατεθεί στη σοβιετική αγορά πρέπει να θεωρηθεί ως παραγωγή ειδικών προτύπων ελασμάτων και, ως τοιαύτη, μη υποκείμενη στο σύστημα των ποσοστώσεων·

...

— ότι το άρθρο 11, παράγραφος 3, στοιχείο δ), της αποφάσεως 234/84 δεν έχει εφαρμογή (στην προσφεύγουσα) που διέπραξε υπέρβαση το τέταρτο τρίμηνο 1983 των ποσοστώσεων παραγωγής της στις κατηγορίες IV και VI·

— ότι η πρόσθετη ποσόστωση παραγωγής, που χορηγήθηκε με έγγραφο της Επιτροπής της 29ης Δεκεμβρίου 1983, χρησίμευσε για να δικαιολογήσει ήδη παραχθείσες ποσότητες από (την προσφεύγουσα) κατά τη διάρκεια του τέταρτου τριμήνου 1983· ότι η εν λόγω ποσότητα δεν μπορεί, επομένως, να υπολογιστεί στο επόμενο τρίμηνο, ακόμα και αν το έγγραφο της Επιτροπής παρελήφθη στο τέλος του τριμήνου στο οποίο γίνεται αναφορά·

— ότι, ακόμα και αν τα χαρακτηριστικά των προτύπων ελασμάτων που παρήγαγε (η προσφεύγουσα) για τη σοβιετική αγορά ήταν τέτοια ώστε να μπορούν να θεωρηθούν ως ειδικά πρότυπα ελάσματα, αυτό δεν δικαιολογούσε την έλλειψη δηλώσεως αυτών των προϊόντων, εφόσον ακόμα και τα ειδικά προϊόντα και πρότυπα ελάσματα υπάγονται στο σύστημα των ποσοστώσεων, όπως προκύπτει από το άρθρο 4, παράγραφος 1, της προαναφερθείσας απόφασης·

— ότι, αφετέρου, η Επιτροπή αμέλησε να πληροφορήσει (την προσφεύγουσα) περί της εσφαλμένης ερμηνείας της του άρθρου 11, παράγραφος 3, στοιχείο δ), της προαναφερθείσας απόφασης, όπως ήδη αναγνώρισε η Επιτροπή σε ατομική απόφαση της 18ης Ιουνίου 1985 περί επιβολής προστίμου βάσει του άρθρου 58 της Συνθήκης ΕΚΑΧ εις βάρος της ίδιας επιχείρησης·

...

— ότι οι διαπιστωθείσες παραβάσεις καθιστούν (την προσφεύγουσα) υποκείμενη σε πρόστιμο βάσει του άρθρου 58 της Συνθήκης ΕΚΑΧ, το οποίο μπορεί να ανέλθει μέχρι της αξίας της παράνομης παραγωγής·

— ότι το άρθρο 12, πρώτη παράγραφος, της αποφάσεως 234/84 προβλέπει, για τις υπερβάσεις των ποσοστώσεων παραγωγής, πρόστιμο ανερχόμενο κατά γενικό κανόνα σε 100 ECU ανά τόνο υπερβάσεως·

— ότι η αβεβαιότητα της καταστάσεως κατά το πρώτο τρίμηνο 1984 ως προς την παράταση του συστήματος των quotas δικαιολογεί, γι' αυτό το τρίμηνο, τη μείωση του κανονικού ύψους του προστίμου σε 50 ECU ανά τόνο υπερβάσεως·

— ότι το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν επισήμανε (στην προσφεύγουσα) ότι η ερμηνεία της του άρθρου 11, παράγραφος 3, στοιχείο δ), της προαναφερθείσας απόφασης ήταν εσφαλμένη δικαιολογεί τη μείωση σε 25 ECU του εφαρμοστέου ποσού του προστίμου σε κάθε τόνο υπερβάσεως.

... ».

Απόσπασμα της αποφάσεως δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της 31ης Δεκεμβρίου 1985 (ΕΕ C 347, σ. 1), ανακοινώνοντας τις « αποφάσεις της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 20ής Δεκεμβρίου 1985... ».

11. Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 7 Φεβρουαρίου 1986 η προσφεύγουσα άσκησε, δυνάμει του άρθρου 36 της Συνθήκης ΕΚΑΧ, την υπό κρίση προσφυγή ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής από 20 έως 27 Δεκεμβρίου 1985.

12. Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή και μετά από ακρόαση του γενικού εισαγγελέα, το Δικαστήριο αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων. Το Δικαστήριο κάλεσε, ωστόσο, την Επιτροπή να προσκομίσει ορισμένα έγγραφα.

13. Με απόφαση της 5ης Νοεμβρίου 1986, το Δικαστήριο αποφάσισε να αναθέσει την υπόθεση στο δεύτερο τμήμα.

II — Αιτήματα των διαδίκων

1. Η *προσφεύγουσα* ζητεί από το Δικαστήριο:

ως κύριο αίτημα,

— να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής από 20 έως 27 Δεκεμβρίου 1985·

επικουρικώς,

— να τροποποιήσει την ίδια την απόφαση, περιορίζοντας το πρόστιμο σε συμβολικό ποσό ή οπωσδήποτε σε ποσό ανάλογο με την παράβαση·

εν πάση περιπτώσει,

— να υποχρεώσει την Επιτροπή στην απόδοση των δικαστικών εξόδων.

2. Η *Επιτροπή* ζητεί από το Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

III — Ισχυρισμοί και επιχειρήματα των διαδίκων

Η *προσφεύγουσα* προβάλλει τρεις ισχυρισμούς τους οποίους στηρίζει αντιστοίχως:

Α — στην παραβίαση ουσιωδών τύπων·

Β — στην παραβίαση της Συνθήκης και των κανόνων που αφορούν την εφαρμογή της, ήτοι της γενικής αποφάσεως 234/84·

Γ — στην παραβίαση των γενικών αρχών λόγω του ότι δεν ελήφθησαν υπόψη οι εξαιρετικές περιστάσεις που δικαιολογούν διαφορετική εκτίμηση ως προς την ύπαρξη ή τουλάχιστο τη βαρύτητα της παραβάσεως και τη μείωση, κατά συνέπεια, του προστίμου σε συμβολικό ποσό.

Α — *Επί του ισχυρισμού που στηρίζεται στην παραβίαση ουσιαστικών τύπων*

1. Κατά την άποψη της *προσφεύγουσας*, η παραβίαση ουσιαστικών τύπων στην προκειμένη περίπτωση πρέπει να εξεταστεί από δύο απόψεις, ήτοι, αφενός, από την άποψη των καθαυτό τυπικών παραβιάσεων και, αφετέρου, από την άποψη της ανεπαρκούς ή αντιφατικής αιτιολογίας της προσβαλλομένης πράξεως.

Όσον αφορά το πρώτο σημείο, η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι το διαβιβαστικό έγγραφο της ένδικης απόφασης, που φέρει ημερομηνία 27 Δεκεμβρίου 1985, ανέφερε ότι αυτή η απόφαση ελήφθη από την Επιτροπή στις 20 Δεκεμβρίου 1985. Όμως, στο ίδιο το κείμενο της απόφασης, φαίνεται αντιθέτως, επανειλημμένως, ότι το πρόστιμο επιβλήθηκε

στις 27 Δεκεμβρίου 1985. Δεδομένου ότι η αβεβαιότητα ως προς την ημερομηνία και τις προθεσμίες συχνά αποβαίνει μοιραία για τις επιχειρήσεις, το ίδιο πρέπει να συμβεί και για την Επιτροπή. Αν η απόφαση ελήφθη στις 27 Δεκεμβρίου, ήτοι μεταξύ των δύο εορτών του τέλους του έτους, θα έπρεπε εξάλλου να τεθεί το ερώτημα αν οι κανόνες περί εξουσιοδοτήσεως τηρήθηκαν πράγματι. Επιπλέον, η προσφεύγουσα διαβλέπει άλλο λόγο αιτιάσεως στο γεγονός ότι, στην αρχή της απόφασης, γίνεται αναφορά στη γενική απόφαση 2760/85 ως κανονιστική βάση για την επιβολή της κυρώσεως. Όμως, αυτή η απόφαση τέθηκε σε ισχύ τον Οκτώβριο 1985, ενώ η υπό κρίση υπόθεση αφορά το πρώτο τρίμηνο 1984. Κατά συνέπεια, είτε η απόφαση 2760/85 είναι άσχετη προς την υπό κρίση υπόθεση και σ' αυτή την περίπτωση δεν έπρεπε να αναφερθεί είτε έπρεπε να εφαρμοστεί στην προκειμένη περίπτωση και τότε έπρεπε να χορηγηθούν στην προσφεύγουσα οι πρόσθετες ποσοστώσεις που προβλέπει η εν λόγω απόφαση.

Εξάλλου, η προσφεύγουσα τονίζει ότι η αιτιολογία της ένδικης απόφασης παραλείπει να αναφέρει τόσο τις χορηγηθείσες ποσοστώσεις παραγωγής όσο και τον αριθμητικό υπολογισμό βάσει του οποίου διαπιστώθηκε η υποτιθέμενη υπέρβαση. Επίσης ελλείπουν συγκεκριμένες αναφορές ως προς τις μη αποδεικθείσες δηλώσεις κατά τις οποίες η προσφεύγουσα υπερέβη τις ποσοστώσεις παραγωγής της κατά τη διάρκεια του τετάρτου τριμήνου 1983, η δε πρόσθετη ποσόστωση των 1 491 τόνων που αναγνωρίστηκε καθυστερημένα τον Ιανουάριο 1984 έπρεπε να υπολογιστεί στο προηγούμενο τρίμηνο. Όμως, από της κοινοποιήσεώς της, η απόφαση πρέπει να είναι σαφής. Δεν αρκεί, επομένως, το ότι η επιχείρηση μπορεί, χάρη στο φάκελο τον οποίο διαθέτει, να συγκεντρώσει τα πραγματικά περιστατικά και να καταφύγει στο συλλογισμό που πιθανώς ακολούθησε η Επιτροπή για να συγκεκριμενοποιήσει το αίτημά της (βλέπε απόφαση της 13ης Ιουνίου 1958, υπόθεση 9/56, Meroni & Co. κατά Ανωτάτης Αρχής, Rec. σ. 9).

2. Πρώτον, η *Επιτροπή* επεξηγεί ότι η ένδικη απόφαση ελήφθη στις 20 Δεκεμβρίου 1985 (όπως επισημάνθηκε στην ανακοίνωση στην ΕΕ C της 31.12.1985) και ότι, επομένως, πρόκειται αποκλειστικά περί απλού αριθμητικού λάθους στο αντίγραφο που διαβιβάστηκε στην προσφεύγουσα, το οποίο δεν επηρεάζει την ουσία της πράξεως. Στην προκειμένη περίπτωση, αυτό το λάθος δεν μπόρεσε άλλωστε να δημιουργήσει κανένα πρόβλημα στην προσφεύγουσα, δεδομένου ότι η προθεσμία προσφυγής αρχίζει να τρέχει, όχι από την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως αλλά από την ημερομηνία κατά την οποία η απόφαση κοινοποιήθηκε στον παραλήπτη της, ήτοι, στην προκειμένη περίπτωση από τις 8 Ιανουαρίου 1986. Δεύτερον, η Επιτροπή τονίζει ότι η απόφαση 2760/85 αναφέρθηκε στην ένδικη απόφαση απλώς διότι αποτελούσε την τελευταία τροποποίηση της γενικής βασικής αποφάσεως 234/84 στην οποία αναφέρεται η προσβαλλόμενη απόφαση.

Όσον αφορά την αιτιολογία της προσβαλλόμενης αποφάσεως, η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι το μέτρο της υποχρεώσεως παραθέσεως αιτιολογίας εξαρτάται από τη φύση της οικείας πράξεως και από τις περιστάσεις στο πλαίσιο των οποίων εκδόθηκε η τελευταία (βλέπε απόφαση της 28ης Μαρτίου 1984, υπόθεση 8/83, Bertoli κατά Επιτροπής, Συλλογή σ. 1649). Και, στην προκειμένη περίπτωση, όχι μόνον η απόφαση είναι σαφής, αλλά, επιπλέον, η προπαρασκευαστική φάση της αποφάσεως επέτρεπε τόσο στην προσφεύγουσα να αντιληφθεί την αιτιολογία της όσο και στο Δικαστήριο να ασκήσει τον έλεγχό του. Πράγματι, η προσφεύγουσα δεν είχε μόνο στην κατοχή της το έγγραφο της 14ης Φεβρουαρίου 1984, με το οποίο της ανακοινώθηκαν οι ποσοστώσεις παραγωγής για το πρώτο τρίμηνο 1984, αλλά επίσης και το έγγραφο της 27ης Νοεμβρίου 1984, με το οποίο ανακοινώθηκαν οι αιτιάσεις βάσει του άρθρου 36 της Συνθήκης ΕΚΑΧ, καθώς και το πρακτικό της ακροάσεως της 26ης Απριλίου 1985 κατά τη διάρκεια της οποίας διεξήχθη συζήτηση μεταξύ των μερών. Τέλος, το επιχείρημα της προσφεύγουσας σχετικά με την απόδειξη της υπερβάσεως των ποσοστώσεων παραγωγής για το τέταρτο τρί-

μηνο 1983 αντικρούεται από το γεγονός ότι επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα γι' αυτή την υπέρβαση πρόστιμο, με απόφαση της 18ης Ιουνίου 1985, την οποία δεν αμφισβήτησε.

Β — *Επί του ισχυρισμού που στηρίζεται στην παραβίαση της Συνθήκης και των κανόνων εφαρμογής της*

1. Κατά την *προσφεύγουσα,* ο ισχυρισμός αυτός συγκεκριμενοποιείται με δύο διαφορετικές παραβιάσεις:

α) λάθος υπολογισμού λόγω του ότι δεν ελήφθησαν υπόψη όλες οι ποσοστώσεις που ανήκαν στην προσφεύγουσα κατά τη διάρκεια της εξεταζόμενης περιόδου·

β) καταχρηστική εφαρμογή του προστίμου ενώπιον επανειλημμένων παραλείψεων της Επιτροπής·

α) Όσον αφορά το πρώτο σκέλος του ισχυρισμού, η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι η Επιτροπή, με έγγραφο της 29ης Δεκεμβρίου 1983 που περιήλθε στην προσφεύγουσα στις 9 Ιανουαρίου 1984, αφού αναγνώρισε τον εξαιρετικό χαρακτήρα των παραγγελιών για την εξαγωγή ειδικών προϊόντων στη Ρωσία, χορήγησε στην προσφεύγουσα την πρόσθετη ποσόστωση παραγωγής 1 491 τόνων και, ακόμα και αν αυτό το έγγραφο ανέφερε ότι αυτά τα μέτρα ίσχυαν για το τέταρτο τρίμηνο 1983, η προσφεύγουσα είχε οπωσδήποτε το δικαίωμα να μεταφέρει αυτή την ποσότητα στο πρώτο τρίμηνο 1984, δεδομένου ότι η περιεχόμενη στην προσβαλλόμενη απόφαση δήλωση κατά την οποία το έγγραφο αυτό « περιήλθε στο τέλος του τριμήνου στο οποίο αναφέρεται », είναι εσφαλμένη. Επιπλέον, στερείται αξίας η περιεχόμενη στην οικεία απόφαση δήλωση της Επιτροπής κατά την οποία οι 1 491 τόνοι χρησίμευσαν « για να δικαιολογήσουν ήδη παραχθείσες ποσότητες (από την προσφεύγουσα) κατά τη διάρκεια του τετάρτου τριμήνου 1983 »· πράγματι δεν υπάρχει κανένα ίχνος αυτής της ενέργειας στην απόφαση επιβολής προστίμου της 18ης Ιουνίου 1985. Κατά συνέπεια, οι εν λόγω 1 491 τόνοι έπρεπε να υπολογιστούν στο πρώτο τρίμηνο 1984. Επιπλέον, εφόσον η Επιτροπή, στο τέλος Δεκεμβρίου 1983, θεώρησε τα πρότυπα ελάσματα που προορίζονταν για τη Σοβιετική Ένωση ως ειδικά προϊόντα ικανά να παράσχουν δικαίωμα σε πρόσθετες ποσοστώσεις, είναι ακατανόητο αυτό να μη συμβαίνει σήμερα και, επομένως, η Επιτροπή να μη δεχθεί την αίτηση της προσφεύγουσας της 19ης Μαρτίου 1984 με την οποία ζητούσε την επιβεβαίωση ότι η παραγγελία των 1 428 τόνων ειδικών προτύπων ελασμάτων, που έπρεπε να παραχθούν και να αποσταλούν κατά τη διάρκεια του πρώτου τριμήνου 1984 προς τη σοβιετική αγορά, δεν έπρεπε να θεωρηθεί ως υποκείμενη στο σύστημα των ποσοστώσεων. Τέλος, ακόμα και αν το Δικαστήριο έπρεπε να ακολουθήσει την άποψη της Επιτροπής όσον αφορά την υπαγωγή αυτών των ειδικών προτύπων ελασμάτων στο σύστημα των ποσοστώσεων, παραμένει ωστόσο η υποχρέωση χορηγήσεως πρόσθετης ποσοστώσεως, όπως έγινε δεκτό στο έγγραφο της Επιτροπής της 22ας Μαΐου 1984, αναφορικά με το άρθρο 10, παράγραφος 2, της γενικής απόφασης 234/84. Και προσθέτοντας τους 1 491 τόνους και τους 1 428 τόνους και το περιθώριο των 3 % ανοχής που προβλέπει το άρθρο 11 της απόφασης 234/84 επιτυγχάνεται περίπου η αμφισβητούμενη ποσότητα. Επομένως, δεδομένου ότι η Επιτροπή ακολουθεί τη σταθερή πρακτική να μη διώκει τις επιχειρήσεις για υπερβάσεις που αφορούν ασήμαντες ποσότητες, η προβαλλόμενη παραβίαση έχει αποδειχθεί.

β) Όσον αφορά το δεύτερο σκέλος του ισχυρισμού, η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι έλαβε την ένδικη απόφαση κατά τρόπο « αυτόματο », χωρίς να προβεί σε εμπεριστατωμένη έρευνα της καταστάσεως της οικείας επιχειρήσεως. Επιπλέον, η αβεβαιότητα της καταστάσεως και οι παραλείψεις, τις οποίες αναγνωρίζει σιωπηρά η Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση, δεν έπρεπε να χρησιμεύσουν απλώς για τη μείωση του προστίμου· όταν, όπως στην προκειμένη περίπτωση, αυτή η κατάσταση παρατείνεται πέραν του τριμήνου επ' αόριστο, προκαλεί ενδεχόμενα σφάλματα των επιχειρήσεων που διαθέτουν πραγματικό δικαίωμα να μη διωχθούν. Η

ένδικη απόφαση πρέπει, επομένως, να ακυρωθεί.

2. α) Η *Επιτροπή* υπενθυμίζει, αφενός, ότι το έγγραφο της 29ης Δεκεμβρίου 1983 ανέφερε ρητώς ότι οι 1 491 τόνοι χορηγούνταν για το τέταρτο τρίμηνο 1983 και, αφετέρου, ότι έλαβε υπόψη αυτή τη συμπληρωματική ποσόστωση κατά τον υπολογισμό των υπερβάσεων του εν λόγω τριμήνου, πράγμα που είχε ακριβώς επιτρέψει τη μείωση της υπερβάσεως στην κατηγορία VI. Επιπλέον, η Επιτροπή θεωρεί ότι δεν υφίσταται καμία αντίφαση στη στάση της έναντι των προοριζόμενων για τη σοβιετική αγορά 1 428 τόνων. Πράγματι, κατόπιν σαφούς αιτήσεως της προσφεύγουσας, η Επιτροπή διαπίστωσε, με έγγραφο της 29ης Δεκεμβρίου 1983, ότι συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις που προβλέπει το άρθρο 14Γ της γενικής αποφάσεως 2177/83 και, επομένως, ότι πρόσθετη ποσόστωση παραγωγής 1 491 τόνων μπορούσε να χορηγηθεί στην προσφεύγουσα για το τέταρτο τρίμηνο 1983. Αντιθέτως, οι 1 428 τόνοι που αφορά η επιστολή της προσφεύγουσας της 19ης Μαρτίου 1984 αντιπροσώπευαν, σε σχέση με τις ποσοστώσεις που της είχαν χορηγηθεί, πολύ μικρή ποσότητα για να μπορέσει να θέσει σε κίνηση το μηχανισμό που προβλέπει το άρθρο 14Γ· επίσης, το άρθρο 10, παράγραφος 2, της απόφασης 234/84 προβλέπει απλώς ότι η Επιτροπή δύναται — και όχι οφείλει — να χορηγεί πρόσθετες ποσοστώσεις, όταν η επιχείρηση συγκεντρώνει ορισμένες προϋποθέσεις και ο ειδικός χαρακτήρας των εν λόγω προϊόντων δεν αποτελεί χαρακτηριστικό ικανό να τα απαλλάξει από την εφαρμογή κάθε κοινοτικού κανόνα όπως ισχυρίζεται η προσφεύγουσα στην επιστολή της της 19ης Μαρτίου 1984. Τέλος, η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι η προσφεύγουσα, σ' αυτή την επιστολή, είχε αναφέρει ότι η παράδοση των προϊόντων προβλεπόταν για το δεύτερο τρίμηνο 1984. Όμως, υπ' αυτές τις περιστάσεις, η εν λόγω παραγγελία δεν μπορούσε να έχει καμία επίπτωση επί της ποσοστώσεως της προσφεύγουσας για το πρώτο τρίμηνο 1984, πράγμα που ανασκευάζει επίσης το επιχείρημα της προσφεύγουσας κατά το οποίο αν υπολογίζονταν το πρώτο τρίμηνο 1984 οι 1 428 και 1 491 τόνοι, αυτό στην πράξη θα κατέληγε στο να αντισταθμίσει την υπέρβαση του πρώτου τριμήνου 1984 που αποτελεί το αντικείμενο της διαφοράς.

β) Τέλος, η Επιτροπή απορρίπτει το δεύτερο σκέλος του ισχυρισμού της προσφεύγουσας. Πράγματι, αυτό που η προσφεύγουσα χαρακτηρίζει ως πρόθεση αυτοματισμού δεν είναι τίποτε άλλο παρά η κανονική και επαναλαμβανόμενη διατύπωση όλων των αποφάσεων επιβολής κυρώσεων. Στην πραγματικότητα, στην προκειμένη περίπτωση, η προσφεύγουσα έτυχε καλύτερης μεταχειρίσεως από τη μεταχείριση που δικαιούνταν, δεδομένου ότι η αιτιολογία της ένδικης απόφασης περιλαμβάνει παράγραφο που της αναγνωρίζει, για δεύτερη φορά, ήτοι για δύο συνεχή τρίμηνα, μείωση του ποσοστού του προστίμου λόγω μιας και μόνης παραλείψεως της Επιτροπής.

Γ — *Επί της υπάρξεως εξαιρετικών περιστάσεων*

1. Κατά την άποψη της *προσφεύγουσας*, για την περίπτωση που οι εκτεθείσες μέχρι τώρα αιτιάσεις δεν θα κατέληγαν στην ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης, οι αιτιάσεις αυτές πρέπει να ληφθούν υπόψη ως στοιχεία αποδεικνύοντα την ύπαρξη εξαιρετικών περιστάσεων, ήτοι φύσεως που δικαιολογεί την επιβολή απλού συμβολικού προστίμου.

Σχετικώς, η προσφεύγουσα υπενθυμίζει εξάλλου τα απογοητευτικά αποτελέσματα που γνωρίζει από πολλών ετών. Εξάλλου, καθόλη τη διάρκεια του έτους 1983, η προσφεύγουσα δεν μπόρεσε να χρησιμοποιήσει πλέον των 8 000 τόνων ποσοστώσεων παραγωγής που της είχαν συνολικά χορηγηθεί και, η επιείκεια απαιτεί, πριν επιβληθούν σε μια επιχείρηση βαριές κυρώσεις για υποτιθέμενες υπερβάσεις, να ληφθούν υπόψη συνέπειες που η συμπερι-

φορά της επιχείρησης είχε επί του συστήματος γενικά, δεδομένου μάλιστα ότι η ίδια η Επιτροπή κατέδειξε αβεβαιότητες και αντιφάσεις κατά το κλείσιμο των τρίμηνων ισολογισμών.

2. Η *Επιτροπή* περιορίζεται να διαπιστώσει ότι, αν πράγματι υφίστανται εξαιρετικές περιστάσεις, μπορεί να ληφθούν υπόψη κατά το στάδιο της καταβολής του προστίμου, υπό τον όρο ότι η προσφεύγουσα θα υποβάλει παρόμοιο αίτημα προς την Επιτροπή.

O. Due
εισηγητής δικαστής